

de 595,000 Kr., finder jeg det urimeligt, thi det er umuligt nu i dette Dieblit at kunne forudsæ, hvilke Krav Fremtiden med Rette kan stille; maatte ligesrem Priserne paa Materialer og Arbeidskraft o. s. v. gaa saadan op, at en fuldstændig Gølden sig til denne Sum i Virkeligheden vil være en Forringelse af Udrustningskontoen; thi det synes jeg, man maa lægge Mærke til, at det vigtigste er ikke Summen, men at Mandstaben og Officerer blive øvede saa fuldstændig som muligt. Men som sagt, idet jeg haaber, at herigennem vil opnaas Enighed, anbefaler jeg, at man stemmer for det af den ærede Minister stillede Underændringsforslag, og naar dette er vedtaget, dernæst for Ændringsforslaget under Nr. 58, og saa som Følge deraf at give den forlangte Udrustning af „Nols Kræse“. Jeg skal, da jeg er herved, med det Samme omtale Udrustningen af Skonnerten „Jylla“. Dette 2 Maaneders Logt til Jyllands Bestykt med „Jylla“ er jo ikke saa meget bestemt til Udvæls for Mandstaben og Officerer som for at beskytte vort Fiskeri. Det viste sig ved 2den Behandling, at der foruden fra den Side af Salen, hvortil jeg hørte, og som stemte for Forslaget, ogsaa var en Del Stemning fra den anden Side for at bevillige denne Sum. Finansudvalget har været enigt om at henstille til Thinget, om man vil bevillige denne Sum, som nu er opstillet som noget Extraordinært. Jeg for mit Vedkommende vil stemme derfor, og jeg vil anbefale at stemme derfor, da jeg tror, at et Skibs Udseende til Beskytten af Jylland i den egentlige Fiskeetid vil kunne gjøre god Nytte til Beskyttelse af vore Fiskere ligeoverfor Overgreb fra engelske og tybske Fiskere; men jeg skal ikke negte, at Skjøndt jeg naturligvis ikke har Noget imod, at Bevillingen fremtræder under Benævnelsen extraordinær, maa jeg mene, at skal det have nogen Nytte, kan denne Bevilling ikke gives blot for et enkelt Aar, men maa være Noget, som man ogsaa, hvis man gaar ind paa det iaar, maa gaa ind paa de følgende Aar. Jeg kommer saa til den sidste Del af Udrustningskontoen, der angaar Udrustningen til Vestindien. Der er to Forslag i saa Henseende, et under Nr. 61, som angaar en Forlængelse af Korvetten „Dagmars“ Logt i 3 Maaneder, og et under Nr. 63, som gaar ud paa at bevillige at 12 Maaneders Logt for Skonnerten „Diana“ til Vestindien. Jeg skal for mit Vedkommende anbefale begge disse Forslag. Jeg tror, at det har viist sig, at det har været en Nødvendighed at lade Korvetten „Dagmar“ blive i Vestindien. Det har været nødvendigt baade for at opretholde Ro og Orden paa selve Nerne og for at opretholde den danske Stats Værdighed overfor Udlandet. Skjøndt det ganske viist ikke i dette Dieblit med Bestemthed kan siges, at det vil være nødvendigt for en længere Fremtid at holde et Stationsskib i Vestindien, tror jeg dog nok, at det saa fort Tid

efter det dæmpede Dyrer derovre vilde være temmeligt usforsvarligt atter at vende tilbage til den gamle Tilstand der og atter sætte sit Haab til den sorte Befolknings Godmodighed og Ordenssands osv. Jeg tror ikke, at man kan det. Jeg tror, at Erfaringen maa have lært os saa Meget, at der maa ydre Magtmidler til for at holde den Orden vedlige derovre, som vi som Stat ere forpligtede til at opretholde. Der ligger jo et Lovforslag for om denne Sag. Det er ganske viist Ingen, der nu her i Thinget kan have noget Begreb om, hvorledes det vil gaa med dette Forslag; man kan nære Saab om, at det vil lykkes at komme til Enighed, men under alle Omstændigheder foregribes der Intet med Hensyn til Behandlingen af Lovforslaget ved at gaa ind paa det her foreslaede Logt til Vestindien paa 12 Maaneder. Der foregribes Intet, thi Lovforslaget gaar ud paa blandt Andet, at der skal holdes et Stationsskib i Vestindien, men selv om Nigsdagen skulde komme til det Resultat, at man ikke vil holde et saadant Skib derude, men etablere en desto større Hærstyrke paa Nerne, hvilket er en Mulighed, som blev antydet ved Sagens 1ste Behandling her i Thinget, vil dette ikke forhindres ved, at man for dette ene Aars Vedkommende vedtager at stationere et Skib derude, da det vil være vanskeligt strax at gjøre en større Forandring med Hærstyrken. Der er jo ikke Tale om at tage Beslutning for en længere Fremtid, men kun Tale om at tage Beslutning for et enkelt Aar. Jeg kan ikke se Andet, end at det efter de Beretninger, som foreligger, maa siges, at der kan være Fare ved ikke at holde det forlangte Stationsskib derovre. Naar et Flertal i Udvalget har foreslaet vel at bevillige Korvetten Dagmar i 2 Maaneder, men ikke i 3 Maaneder, have vi jo hørt dette Forslag begrundet af den ærede Ordfører, og fra hans Standpunkt kan jeg meget godt forstaa det. Jeg kan ogsaa forsaavidt være ret vel tilfreds, selv om Underændringsforslaget bliver vedtaget, og der derved bevilliges Korvetten Dagmar et 2 Maaneders Logt i det nye Aar, som det forekommer mig, at om ikke formelt saa dog i Realiteten Alt, hvad der er blevet sagt om det Uærettede i at lade Korvetten „Dagmar“ blive ude, dermed er sær-digt. Vel at mærke i Realiteten. Man kan jo godt vedblive at tale derom, og for saavidt er mit Udtryk „særdigt“ ikke korrekt; men i Realiteten har dette ikke Noget at sige, og paa denne Maade kan jeg altsaa være ret vel tilfreds med, at Flertallet vil bevillige i alt Fald disse to Maaneder. Følge det Standpunkt, jeg staar paa, at der bør bevilliges et 12 Maaneders Logt, tror jeg dog, at det er rigtigt, at der bevilliges 3 Maaneder til Korvetten „Dagmar“, det vil være en Konsekvens af den 12 Maaneders Bevilling. At sende Skibet ud vil tage omtrent 6 Uger, og 6 Uger vil der gaa med til at faae det andet hjem, det udgjør de 3 Maaneder. — Svad Tyrænlaget